

Arthas setting

Arthas sedí na kameni ve tvaru lebky a přemýšlí, zrakem hledí na kouř, stále vycházející od portálu. Skupina paladinů si již zvykla na jeho stavy, kdy jen sedí a hledí. Nikdy si k nim nepřisedl k ohni, aby se ohřál v chladných nocích, nikdy se nepřidal, když rozdělávali jídlo, aby zaplnili své žaludky. Na to vše si již po týdnu putování zvykli. Jedno však trápilo všechny. Co nyní mají dělat? O co tu sakra jde?

I tato myšlenka nyní prolétla Arthasovi hlavou. „*Ale jak mohu pomoci, když nemám žádnou sílu? Vzpomenout si na něco.*“ Podobný pocit, jako když se před pár lety probral pod Ledovým trůnem. Během těch let si raději na nic vzpomenout nechtěl, dost to bolelo. Zjistil, že má v hlavě prázdno, že ty myšlenky tam mají být, ale nemůže si vzpomenout. Prostě nic. Teď to však musí zkusit, přeci jen si již něco pamatuje a vzpomínky se mu pomalu vracejí. Chvilka soustředění, studený pot pomalu vystupuje na čele...

Povedlo se!

Letmé vzpomínky z dětství, na Jainu, na doby válek. Náhle se Arthas prohne v záchvěvu bolesti, hlava jakoby se chtěla rozskočit. Zase jen prázdno. Na první pokus vzpomnutí to docela ušlo. Zkusí to ještě jednou, teď ne jen tak na prázdno, ale s jasným cílem, který by mu mohl pomoci.

Nic.

Nic, když tu náhle se hlavou začaly prohánět myšlenky úplně někoho jiného, bolest, strach, zima, dlouhý let v kusu ledu, pád, ohromná moc, složité plány. Arthas se pokouší oprostít od těchto myšlenek, ale nejde se zbavit té vlny obrazů a vzpomínek, které letí okénko za okénkem. Je jen nezučastněným pozorovatelem. Po chvíli se Arthas probírá pod křísením jednoho z kněží. „*Jste v pořádku, pane?*“ Na otázku nedostal odpověď, tak se vrátil zpět k ohništi.

Co se to děje? Čí to jsou vzpomínky? Po chvíli odpočinku to Arthasovi dochází, ten proradný Ner'zhul byl s ním spojen přes Ledový smutek a nyní hostí ve své hlavě i jeho vzpomínky. *Jsem snad zrůda, nebo prapodivná schránka? Ale co když mi tyhle vzpomínky taky mohou pomoci?* Další dva dny cesty do nitra Azerothu skupinka pokračuje a Arthas každý den zkouší prohledávat svou vlastní mysl a útržky ze vzpomínek Pána Lichů.

Od otevření Portálu uběhlo již dvanáct dní. Arthas předstoupí před své paladiny a vypoví jim, jak mohou lidem pomoci. Bez úvodu, bez oslovení spustí a myšlením je již na cestě k moci a síle která by mohla vše vyřešit, která by snad mohla pomoci. „*Kael'thas potřebuje sílu, sílu studny na vyvolání. Studna však není jen nějaké jedno místo, je to pouze brána do síní sil světa samotného. My však můžeme vstoupit do těchto síní jinou cestou, než je Sluneční studna, a oslabovat tak jeho konání. Žádný jiný plán teď není. K otevření zřídla budu však potřebovat znát rituály starého světa, které ani Kael'thas nezná, jinak by si nebyl tak jistý svým konáním. Návody, jak otevřít zadní vrátka k moci, znali pouze dva lidé, Medívh a Gul'dan. Oba jsou již mrtví a oba po sobě zanechali návody. Tedy doufám. Medívhova kniha je artefaktem, který by nám mohl pomoci. Kel'Thuzad tuto knihu používal k otevření portálu, hlupák, neznal pravou sílu těch symbolů a slov. A nebo snad starý Guldanův chrám, kde by šly najít prastaré hieroglyfy na obřadních místech, i podle nich bude nejspíš možno zřídla otevírat!*“ Bez přerušení zbytečného nádechu vše vypoví a paladinové čekají na první rozkaz.